

שבת
מברכין!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

הקברניט

מכח שליטת השכל ומהיותו פחות רגשן, מסר הבורא את 'שרביט הפיקוד' לידי האיש, כדי שיוכל להנהיג ולהשיט את הספינה (הבית) לחוף מבטחים.

תפקיד הקברניט מתאים יותר לאיש מאשר לאשה מסיבה פשוטה, האשה רואה מספר עצום של פרטים גדולים וקטנים וקשה לה להכריע ביניהם.

לעומת זאת, האיש לא רואה את כל מה שהיא רואה, הוא לוקח את הדברים העיקריים ללא סנטימנטים וללא רגשות מעורבים, וחיות עניינים יותר בקלות.

דוגמא לכך: נתאר לעצמנו שהקפטן בספינה היא אשה, וכעת היא אוחזת בהגה העגול. פתאום היא מבחינה בגל ענק שמתקדם כמו קיר לכיוון הספינה... על פי רוב היא מסוגלת לעזוב את ההגה ולצעוק 'אמאליה!...' והתוצאות ברורות...

לעומת זאת האיש לא כל כך מתרשם ומתרגש מגל ענק, הוא שובר שמאלה, ושוב ימינה והגל מאחוריו... הוא מסתכל אחורנית ואומר לעצמו: קטן עלי הגל הזה...

זאת ועוד, כולנו יודעים שאי אפשר לשני מלכים שישמשו בכתר אחד. זה ברור ששני ראשי ממשלה באותה קדנציה לא יכולים לתפקד. ספינה עם שני קברניטים שכל אחד מושך את ההגה לכיוון שלו, תטבע!

לכן מסר הבורא את ההגה של הספינה דווקא לאיש כדי שיוכל לנווט את הבית על ידי קבלת החלטות נכונות ולהוביל את הספינה (הבית) באופן הטוב ביותר.

כולנו מכירים את ההוראה המפורסמת שאמר הבורא לאשה: "וְהָיָה יְמִשְׁלָךְ בְּךָ". מכאן למדנו שלאיש ניתנה ההנהגה בבית. הרבה אנשים שקוראים פסוק זה מדמיינים את המצב הבא: הוא עם מגפיים ושוט והיא נכנעת לפניו... וודאי שהבנה זו מוטעית לחלוטין ולא לזה התכוון הבורא.

כל אשה רוצה לראות בבעלה קפטן, אישיות שאפשר לסמוך עליו בהכרעות הקשות בחיים, שהוא יתפוס את הגה הפיקוד, וידע לתת את העצה המתאימה בזמן המתאים.

כאן המקום לפנות אל הגברים ולומר להם - תנהיגו, תובילו, תכוונו את הספינה (הבית) שלכם לחוף מבטחים. למעשה, כל אשה רוצה שבעלה 'ילבש את המכנסיים' בבית ולא היא. לצערי ישנם הרבה בעלים שלא יודעים להנהיג, או חוששים לעשות זאת.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

השידוך

השדכן הראשון המוזכר בתורה הוא אליעזר עבד אברהם. אברהם אבינו שולח את אליעזר למצוא כלה ליצחק בנו. הוא משביע אותו שלא יקח אשה לבנו מבנות הכנעני כי אם ממשפחתו.

אליעזר יוצא לדרך וכל טוב אדוניו בידו, הוא יוצא מארץ ישראל בבוקר ולעת ערב הוא מגיע לארם נהריים אל עיר נחור - מלמד שקפצה לו הדרך.

הוא יושב על הבאר לעת צאת השואבות, ואז הוא עושה פעולה מוזרה הוא אומר אל הקב"ה: "וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם הַקְרָהֲנָא לְפָנַי הַיּוֹם וְעֲשֵׂה חֶסֶד עִם אֲדֹנָי אַבְרָהָם... וְהָיָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיָה הַטִּינָא בְּדָד וְאֶשְׁתָּה וְאֶמְרָה שְׁתָּה וְגַם גִּמְלִיךָ אֶשְׁקָה אֶתְּהָ הַכֹּחֶת לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק..."

אליעזר שגדל בבית אברהם איש החסד מחפש שידוך ליצחק גם ממידת החסד הוא בוחן את הנערה גם כן במידת החסד, ודווקא ליד באר המים שהמים רומזים לחסד, מדוע אליעזר לא מתנהג כמו שדכן רגיל? מדוע הוא לא הולך לעיר נחור ושואל אנשים הכין בית בתואל, ומקיש בדלת ומציג את עצמו ונכנס למשא ומתן? מדוע הוא מזדרז כל כך?

התשובה לכך היא שאליעזר ראה שקפצה לו הדרך ובדרך נס הוא מגיע באותו היום לארם נהריים, אם כן, רומזים לו מו השמים להזדרז במציאת השידוך. אם הוא יפעל בדרך הטבע כמו שדכן רגיל לא יגמר השידוך באותו היום לכן הוא הציע תנאי מהיר וזהות מי היא המתאימה ליצחק.

ובאמת אומר הכתוב: "וַיִּהְיֶה הַיּוֹם כִּלְכֵּל לְדַבֵּר וְהָיָה רַבָּקָה יֹצֵאת... וְכָדָה עַל־שִׁכְמָה... וַתֵּרֶד הָעֵינָה וַתִּמְלֹא כָדָה וַתַּעַל". אליעזר שם לב שכאשר היא באה אל הבאר המים עולים לקראתה - שנאמר "ותמלא את כדה" ולא "תשאב" הוא רץ לקראתה ואומר לה להשקותו והתשובה היתה: "ותאמר שתה אדני... ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם-כלו לשנתך". כאן נפלה ההחלטה היא הנערה שמתאימה ליצחק.

מה אנו לומדים מכך? כאשר בוחנים שידוך יש לבדוק קודם את המידות. חוץ מהיופי וההופעה החיצונית יש לשים דגש על המידות הטובות שאיתם נשארים למשך כל החיים. כמה מידות טובות התגלו ברבקה. בעלת חסד, זריזה - "ותמהר להשקותו", חכמה - שענתה על שאלותיו של אליעזר ראשון ראשון ואחרון אחרון, צדיקה - המים עולים לקראתה.

בסופו של דבר נסגר השידוך ורבקה עולה לארץ ישראל לפגוש את יצחק אבינו. באותו זמן יצחק אבינו חוזר מבאר לחי רואי, מה יצחק עשה שם? פירש רש"י - "שהלך להביא את הגר לאברהם אבינו שישאנה". לאחר שנפטרה שרה, יצחק לא רצה שאביו ישאר לבד והלך להביא את הגר לאחר שילוחיה, שכל אותם הימים שמרה הגר על עצמה ולא היתה בקשר עם אף אחד.

והנה ברגע שיצחק דואג לשידוך לאביו מגיע השידוך שלו מחוץ לארץ - שידוך נפגש בשידוך!

ויסוד למדנו מכאן - כשאדם דואג לחברו הוא נענה תחילה. אין מצווה גדולה כעשיית שידוך, זה הדבר המשמח ביותר בחיי האדם כמו שכתוב בשייר השירים: "... ביום חתונתו ביום שמחת ליבו".

שבת שלום - אבנר קוואס

שדכן אחד שידך ברסלב אחד עם חבדניקית... אחרי כמה שנים הוא רצה לדעת איך מסתדרים? נסע לכפר חב"ד ופוגש ילד בגיל שש שבע... הילד שואל אותו: "נ נכ נכו נכון שהרבי הוא משיח?"

שידוכים הם כמו בניית המשכן. לוקחים 2 קרשים, ומחברים אותם יחד בטבעת....

בדיחה

סור מרע ועשה טוב

הנמשל, אדם שיש בו גם מעשים טובים וגם יודע מתי לעצור ולכבוש דחפים, הוא האדם המושלם. בחינוך הילדים, עלינו להשתמש בשני האמצעים הללו בצורה נכונה, ולמצוא את האיזון הנכון. אם כן, מהו האיזון הנכון בין שניהם? תורת ישראל ענתה כבר על השאלה הזאת לפני כ- 3300 שנה. במבנה האנטומי של גוף האדם מצויים 248 איברים, וישנם גם 365 גידים. תפקיד האיברים לעשות מעשים ותפקיד הגידים לבלום. הגידים הם חוטים חזקים מאד שמחברים את עצמות הגוף למבנה שלו. הגידים מונעים מאיתנו לעשות תנועות שיגרמו לפירוק המבנה. לכן הם בבחינת בלם. לעומתם האיברים הם אלה שמבצעים את הפעולות ובלעדיהם האדם היה דומם כאבן. בתורה שלנו ישנן 248 מצוות 'עשה' כנגד רמ"ח איברים, ועוד 365 מצוות 'לא תעשה' כנגד שס"ה גידים. אם נחבר את 248 מצוות עשה עם 365 מצוות לא תעשה נקבל סך של - 613 כמניין תרי"ג שהן כל מצות התורה. נמצאנו למדים: תורת ישראל תואמת את המבנה האנטומי של גוף האדם. עם האיברים עושים, ועם הגידים בולמים. כאשר אנו פועלים לפי הוראות התורה, האדם מוצא את האיזון הנכון, והופך להיות מושלם.

אמר דוד המלך בספר תהילים: "מי האיש הקפץ חיים אהב ימים לראות טוב ... סור מרע ועשה טוב ...". מי מאיתנו לא היה רוצה לחיות חיים טובים ומאושרים? אחד מהתנאים לכך, שקבע דוד המלך, הוא השילוב בין סור מרע לעשה טוב. אם רק נסור מהרע, זה לא יהפוך אותנו לאנשים טובים, זה יעשה מאיתנו אנשים לא מזיקים. כמו שאמרה לי פעם אשה אחת: אני לא גונבת, לא מרביצה לא צועקת ולא מקללת. אני לא אשה טובה? אמרתי לה: לא, את אשה לא מזיקה... לא להרביץ ולא לקלל זהו תנאי בסיסי ויסודי כדי להיות בך אדם. כדי להיות טובים צריכים לעשות מעשים טובים, ולא רק להימנע ממעשים רעים. מצד שני, רק לעשות דברים טובים זה לא הופך אותנו לאנשים בעלי מעצורים. משל למכונית הכי יקרה בעולם שנוסעת מצוין, אם אין לה בלמים, היא תתאים רק למחסן הגרוטאות. אבל מכונית שגם נוסעת טוב וגם בולמת טוב, היא המכונית האידיאלית.

סיפור לשבת

באחת משכונות ירושלים היתה רק מכולת אחת, ובעליה לא נמנה על קהל יראי ה', במשך שנים רבות הוא ניהל את העסק, והכל באו לקנות אצלו. אחד מתושבי השכונה שנקלע לקשים כספיים, החליט אף הוא לפתוח מכולת, אבל כיון שאיש זה היה תלמיד חכם והקדיש שעות רבות מסדר יומו ללימוד תורה, לא רצה לבזבז זמן רב במכולת, והחליט שהוא ימכור רק מצרכי יסוד, כמו מוצרי חלב ולחם, וכי, ויעשה זאת בין 6-9 בבוקר בלבד, כך שיהיה באפשרותו להקדיש בין גם עתה את מרבית יומו לתורה. לא היתה דעתו של בעל המכולת הוותיק נוחה, בשומעו על פתיחת העסק בשעות בבוקר, והוא תכנן כיצד לפגוע בתלמיד חכם ובמכולתו. מה שעלה במוחו היה רעיון שטני במיוחד, הוא התקשר למשרדי מס הכנסה, והלשין על מוכר המצרכים שאינו מדווח על מכירותיו. לא שהיה לו מידע על כך, אבל ההנחה שלו היתה שאם חוקרי המס יבואו לחנותו של התלמיד חכם ייבהל זה מעצם בואם, ולא יפתח יותר את החנות, לחוקרי המס אין סיבה להזדרז ולהגיע בין 6-9, הם הגיעו לשכונה בשעה 11 ועל פי הכתובת שנמסרה להם לא מצאו את המכולת, ניגשו לעוברים ושבים ושאלו איפה יש כאן מכולת. והאנשים הצביעו בפניהם על... מכולתו של המלשין, שהיתה ממוקמת במרחק כמה מטרים מהכתוב שנמסרה לחוקרים... בעל המכולת הוותיק נחרד מאוד לראות את חוקרי המס נכנסים לחנותו, ומסתבר שעל ראש הגנב בוער הכובע, והוא עצמו היה אחד ממעלימי המס הגדולים, ועתה נתפס בקלקלתו, ומפני הקנס הכבד שהוטל עליו ועוגמת הנפש המרובה שהיתה לו, נאלץ לנעול את חנותו על מסגר וברייח... והתקיים בו (תהלים ז'): "בור כרה ויחפרהו ויפול בשחת יפעל". (יביע אומר)

מסופר על הגאון ר' יהודה אריה לייב אלטר מגור זצ"ל (בעל ה"שפת אמת" זיע"א) שפנה פעם אל אחד מקרובי משפחתו, וביקש ממנו, שייקח את בניו רבי אברהם מרדכי אלטר ורבי משה בצלאל, אל יהודי פלוני מהעיר וורשה, כדי שיברך אותם. שמח הקרוב לעשות כפי שנתבקש ויצא עם הילדים לוורשה. בהגיעו לשם, חיפש אחרי היהודי באותו שם, ואותו קרוב היה בטוח, כי מדובר בצדיק מפורסם, שהכל שוחרים לפתחו. אך רק לאחר חקירות ודרישות רבות מצא אותו. והנה לגודל פליאתו, נראה האיש המדובר כאחד מפשוטי העם. כשהביא לפניו את הילדים ושטח את בקשתו, היה נראה שאותו אדם אינו מבין כלל ועיקר, מדוע הרבי שלח את בניו אליו דווקא להתברך. אף על פי כן, הפציר אותו קרוב באיש ואמר לו: "אף שאינך יודע מאומה, הואל נא לברך אותם, כבקשת אביהם הרבי מגור". עשה היהודי כחפצו והרעיף ברכות על ראשם. והיה בצאתם מעל פניו, עדיין חוכך היה ומשתאה לדעת, מי האיש ומה מעשיו וחשב בליבו - אולי ברגע זה זכה לראות את אחד מל"ו הצדיקים נסתרים. בשובו, ביקש מהרבי לספר לו, מיהו אותו אדם ושאל: "האם מדובר באחד מהצדיקים הנסתרים?". ה"שפת אמת" הביט בקרובו ואמר: "לא, מדובר באיש פשוט. ואם תתמה מדוע שלחתך אליו, אספר, שפעם אחת כשנימול בנו, לא הייתה בידו אף פרוטה לצורכי סעודת הברית ומכר את כלי מיטתו ובכסף שקיבל הכין סעודת מצווה, ואחר כך נשאר בערום ובחוסר כל. הדבר עשה רושם גדול בשמיים, שאיש פשוט כמוהו עשה כזאת, נמנו וגמרו ליתן שכרו גם בעולם הזה, שכל ברכה היוצאת מפיו לא תשוב ריקם, והוא עצמו אינו יודע כלל שניחן בכוח סגולי כזה, שברכתו מתקיימת!

(עין חמד)

שבת זוגות

כאטם האסורת

ארגון 'ביתנו החדש' שמח להזמין אתכם לשבת בוטיק לזוגות במלון 'גני ירושלים'

שבת חנוכה

פרשת מקץ, כט-ל כסלו תשפ"ו 19-20.12.25

במהלך השבת יינתנו הרצאות מפי הרב אבנר קוואס שליט"א

בנושאים: זוגיות, חינוך ילדים והשקפה ועוד...

פנסיון מלא - וכיבוד עשיר במהלך השבת!

גלאט כשר למהדרין | מספר המקומות מוגבל!

לפרטים והרשמה: *9421 שולוחה 5

"אין צא לא מוצא -
יש צא לא מופך"